

Недалече въ схлупени и мрачни бордеи плачатъ гладни майки и деца, а въ сщщото време, близо до тѣхъ, въ дворци и палати други пируватъ и пѣятъ...

И още хиляди, хиляди такива нѣща видѣла бисернобѣлата звезда. Гледала тя и тихо плакала, плакала и се топѣла. И малко следъ полунощъ, когато скръбта ѝ станала по-тежка отъ нея, тя се откъснала отъ небеснитѣ висини и полетѣла къмъ земята.

И оттогава до сега, когато на земята животъ се погубва и злини се вършатъ, отъ небето се откъсва звезда и полетява надолу, надолу по свѣтълътъ и бисеренъ пѣтъ...

Владимиръ Русалиевъ

КОЛКО СМѢШНИ БИ БИЛИ

Колко смѣшни би били:

съ пера — таралежътъ,

кравата съ бодили,

кучето съ копита

или безъ зжби!

Съ перки да е слонътъ,

лъвътъ — безъ опашка,

съ рога да е конътъ

жабата — хвѣрката,

рибата съ ржце,

ракътъ да подскача,

охлювътъ да плува

въ буйната рѣка,

гжската да ходи

съ четири крака!

Ем. П. Димитровъ